

[Kirkeministeren.]

Baggrund for Lovforslaget, tror jeg ganske sikkert at kunne berolige det ærede Medlem med det, som han selv fandt sin Beroligelse i: at Sjællands Stifts Enkekasse har saa mange Midler, at den vil kunne garantere for samtlige Enkekassers forsikringsmæssige Forpligtelser. Jeg gør ogsaa opmærksom paa, at Grunden til, at man først skal foretage denne forsikringsmæssige Opgørelse efter Udgangen af 1928 og derefter hvert 5te Aar, er Hensynet til Indvinding af Midler, som kan komme Præstestandens efterladte til gode i Form af den omtalte Legatfond. Man maa have Sikkerhed for, hvor meget man kan udskille, og hvad der kan bortgives som Hjælp til trængende indenfor Præstehjemmene. Det har i og for sig intet at gøre med de lovmæssige Forpligtelser.

Diskussionen har for øvrigt i de Indlæg, der er fremkommet, drejet sig om Afviklingsformen. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Kammersgaard) fremsatte en enkelt Bemærkning, rigtignok i Forbigaaende, men som jeg dog ikke kunde undgaa at lægge Mærke til, en Bemærkning, der lød saaledes som Indskudssætning: „For saa vidt Pengene ikke skal indgaa i Statskassen“. Jeg ønsker allerede paa dette Tidspunkt at sige, at derom kan der efter mit Skøn ikke være Tale. Udvalget, som har udarbejdet en, synes jeg, fortræffelig Betænkning, et udmærket Grundlag for et Lovforslag, bestod ikke blot af to Repræsentanter for Præstestanden, to meget dygtige Provster, der var særdeles kyndige paa dette Omraade, og som gjorde et godt Arbejde, men ogsaa af 3 forsikringskyndige Medlemmer. Der var Enighed om, at de Penge, der er opsamlet af Forsikringsforeninger, der er dannet indenfor Præstestanden, bør høre Præstestandens efterladte til. Der er ingen Uoverensstemmelse, og Ministeriet er ganske af Udvalgets Mening i saa Henseende. Der er heller ikke fra andre Ordføreres Side rejst nogen Tvivl derom. Jeg tør da maaske formode, at den ærede Ordfører, der jo ogsaa kun kom med denne Udtalelse som en Indskudsbemærkning, heller ikke agter at fastholde den Tanke, som jeg for mit Vedkommende altsaa mener at man ikke kan give Tilslutning. Det vil ogsaa vække uhyre Skuffelse i Præstestanden.

Jeg tror, det vil føles, som om man ved en saadan Foranstaltning vilde gaa Retsbevidstheden for nær.

Med Hensyn til Afviklingsformen har der ganske vist foreligget to Muligheder — ja, i Lovforslaget, som jeg gerne saa ophøjet til Lov, foreslaas kun en Form for Afvikling, og jeg har med Forsæt valgt denne —, men der foreligger to Muligheder, naar man sammenligner Lovforslaget og Udvalgsbetænkningen, idet det er ganske rigtigt, at Udvalget foreslog en anden Afviklingsform. Det forekommer mig, at flere af de ærede Ordførere kunde være tilbøjelige til at vende tilbage til Udvalgets Forslag om, at man straks skal indkøbe Forpligtelserne i Statsanstalten, derved hurtigst muligt afvikle og derved straks faa frigjort en Legatfond. Man har begrundet dette med, at det var antageligt den billigste Maade, thi, siges der, den Afviklingsform, der er foreslaaet i selve Lovforslaget, er ikke blot meget langsommelig, meget omstændelig, men den maa formodes at være meget dyr. Det vil være muligt at fremskaffe Oplysninger til Udvalget — og de skal komme til at foreligge saa fuldstændigt, som Ministeriet kan præstere dem — med Hensyn til, hvad den nuværende Administration koster, og hvad en Administration til Afvikling, som her er foreslaaet, antagelig vil koste. Jeg kan allerede gøre opmærksom paa, at jeg tror, man tør sige, at Administrationen af de gejstlige Enkekasser er overmaade billig, saadan som de i Øjeblikket administreres. Personlig har jeg haft nogen Del i Administrationen af Aarhus Stifts Enkekasse, og jeg tør indestaa for, at det er overordentlig beskedne Midler, denne Administration kræver. Jeg kan oplyse, at Direktionen og Inspektionen i det Stift, jeg kender saa godt til, naturligvis gør sit Arbejde ulønnet. Der er der kun Tale om et meget beskedent Honorar til Enkekassens Regnskabsfører. Et saadant Honorar er naturligvis større i Sjællands Stifts Enkekasse, som raader over meget store Midler, og som har en meget større Administration, men ogsaa der maa det siges at være meget beskedent. Det er jo netop — hvad jeg har faaet nøjagtig Forsikring om — Hensynet til, at den Form at indkøbe Forsikringerne i Statsanstalten vilde koste for mange Penge — flere end naar man tænker paa at afvikle langsomt, afvikle-